

prima instanță: Judecătoria Briceni
Judecător: Tverdohleb E.
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Duca T., Grumeza E., Procopciuc S.
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție
Judecători: T. Vieru, V. Clevadî, T. Chișca – Doneva, M. Pitic, O. Sternioală

ÎNCHIEIRE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadî, Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic, Oleg Sternioală

examinând cererea de revizuire declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiției din 7 decembrie 2016, prin care a fost admis recursul declarat de Biroul Vamal Briceni, fiind casată integral decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016 și hotărârea Judecătoriai Briceni din 29 martie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 03 decembrie 2013, șeful Secției control interior al Biroului Vamal Briceni, Ala Chiriac i-a adus la cunoștința actul de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013 și decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013.

Consideră că actele menționate necesită a fi anulate. În promovarea opiniei sale, a indicat că nu a înstrăinat unitățile de transport importate în Republica Moldova conform declarațiilor vamale nr. 2011i0284 - 285 din 02 aprilie 2008. La fel, subliniază că și-a sistat activitatea antreprenorială din cauza crizei economice și financiare. Totodată, a precizat că adresa poștală din str. S. Lazo, or. Edineț este domiciliul soacrei administratorului S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, iar din acest

motiv corespondența scrisă în adresa acestuia, nu era primită de către reprezentanții oficiali ai întreprinderii. În final, a comunicat că s-a adresat către Serviciul Vamal cu o cerere prealabilă prin care a contestat acțiunile Serviciului Vamal, manifestate prin actul de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013 și decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013, la care nu a primit răspuns până la depunerea acțiunii.

Susține că actul administrativ contestat este tardiv, deoarece de la momentul vămuirii și punerii mijloacelor de transport în circulație liberă pe teritoriul Republicii Moldova a trecut mai mult de 5 ani.

Mai mult ca atât, se arată că, potrivit declarațiilor vamale nr. 2011i0284 – 2011i0285, au fost puse în liberă circulație în regim de import cu specificul regimului în fondul statutar următoarele mijloace de transport: DAF XF 105, șasiu XLRTE47MS0E741321, nr. de înregistrare EDBC430, nr. certificatului de înmatriculare 082901961; DAF XF 105, șasiu XLRTE47MS0E741320, nr. de înregistrare EDBC429, nr. certificatului de înmatriculare 082901960; BENA CARGOBULL, șasiu WSM00000003101592, nr. de înregistrare EDAC278, nr. certificatului de înmatriculare 082901957 și BENA CARGOBULL, șasiu WSM00000003101593, nr. de înregistrare EDAC305, nr. certificatului de înmatriculare 082901959. Astfel, reclamantul a remarcat că introducerea acestora pe teritoriul Republicii Moldova a avut loc la 02 aprilie 2008, iar art. 35 al Codului vamal, pe care sunt întemeiate actele contestate, urmează a fi aplicat în redacția de până la modificările operate prin Legea nr. 267 din 23 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial la data de 13 ianuarie 2012.

Solicită S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, anularea actului de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013 și a deciziei de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013, cu suspendarea executării acesteia.

La 30 decembrie 2013, Judecătoria Râșcani mun. Chișinău a admis cererea de asigurarea a acțiunii formulată de reclamant și a suspendat executarea deciziei de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013. (vol. I, f. d. 4)

La 22 iulie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” a depus cerere de completare a temeiurilor și circumstanțelor cauzei, fiind introdus în proces Biroul Vamal Briceni și funcționarul public Chiriac Ala, în calitate de pârâți.

Suplimentar, a susținut că nu a transmis dreptul de proprietate asupra automobilelor importate în Republica Moldova, așa cum se indică în actul emis de către reprezentantul organului vamal Ala Chiriac, iar la momentul returnării unităților de transport, luate în leasing, reprezentantului companiei străine Nutzfahrzeuge Leasing AG, legislația nu prevedea achitarea drepturilor de import. Astfel, subliniază că, în momentul scoaterii acestora de pe teritoriul Republicii Moldova, legea nu stipula achitarea drepturilor de import, cu excepția când mijloacele de transport rămân pe teritoriul țării și se înmatriculează ilegal după SRL „Eurotop - Plus”, fără achitarea drepturilor de import.

Solicită S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, anularea actului de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013 și a deciziei de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013. (vol. I, f. d. 29 - 35)

Prin încheierea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 24 iulie 2014, s-a dispus strămutarea pricinii civile, spre examinarea în fond, în Judecătoria Briceni, după competența jurisdicțională. (vol. I, f. d. 38)

La 17 octombrie 2014, Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a respins recursul declarat de S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, fiind menținută încheierea primei instanțe din 24 iulie 2014. (vol. I, f. d. 58 – 61)

La 26 august 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” a depus cerere de completare a temeiurilor și circumstanțelor cauzei, cu menținerea cerințelor sale, însă cu excluderea pârâților Serviciului Vamal și funcționarului public Ala Chiriac. (vol. II, f. d. 53 – 58)

În argumentarea poziției sale, reclamantul a indicat că, la 02 aprilie 2008, în baza contractului de vânzare – cumpărare din 01 martie 2008, a importat din Austria următoarele mijloace de transport: DAF XF 105, șasiu XLRTE47MS0E741321, nr. de înregistrare EDBC430, nr. certificatului de înmatriculare 082901961; DAF XF 105, șasiu XLRTE47MS0E741320, nr. de înregistrare EDBC429, nr. certificatului de înmatriculare 082901960; BENA CARGOBULL, șasiu WSM00000003101592, nr. de înregistrare EDAC278, nr. certificatului de înmatriculare 082901957 și BENA CARGOBULL, șasiu WSM00000003101593, nr. de înregistrare EDAC305, nr. certificatului de înmatriculare 082901959. Astfel, în baza ordinilor de plată nr. 1 din 11 martie 2008 și nr. 2 din 25 martie 2008, unicul asociat al său, ÎI „Scripnic Liudmila” prin intermediul BC „Mobiasbancă” SA a transferat în Austria 10 000 EURO și 49 400 EURO și nu numai. Prin declarațiile vamale de import pentru circulație liberă pe teritoriul vamal al Republicii Moldova nr. I 284 și I 285 din 02 aprilie 2008 mijloacele de transport importate și nominalizate mai sus au fost introduse în capitalul social al persoanei juridice, conform regulilor stabilite de actele legislative și normative în vigoare la acea perioadă.

În continuare, explică că, în baza contractelor de închiriere a mijlocului de transport nr. 08/04/A și nr. 08/04/B din 08 aprilie 2008, a nr. 08/04/A și 08/04/B din 18 aprilie 2008, nr. 01/01/A și 01/01/B din 01 ianuarie 2009, încheiate între el și firma „Eurotrup - Plus” SRL, mijloacele de transport menționate mai sus au fost transmise în locațiune către ultima. În urma investigațiilor organului de urmărire penală a comisariatului de poliție Chișinău și procurorului, Serviciul Vamal a considerat că la introducerea mijloacelor de transport în leasing (admitere temporară), apar drepturi de import sub formă de TVA, fapt care a stat la baza pornirii urmăririi penale și a întocmirii actului de audit post-vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013, aprobat prin decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013 de către conducătorul organului vamal.

În opinia reclamantului, contrar interdicțiilor din încheierea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 30 decembrie 2013 de suspendare a executării deciziei de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013, șeful Secției control din cadrul Biroului Vamal Briceni, Ala Chiriac a inițiat executarea acestuia prin intermediul executorului judecătoresc Agarici Adrian.

Totodată, pretinde că pârâțul a inventat motivele, care au stat la baza emiterii actelor administrative, în special în partea ce ține de utilizarea mijloacelor de

transport în alte scopuri decât cele prevăzute de legislația pentru aplicarea facilităților fiscale și vamale. În aceeași ordine de idei, sugerează că organul vamal nu a indicat că dreptul de proprietate asupra unităților de transport a fost înregistrat ilegal după SRL „Eurotop - Plus” de la SRL „SCRIPNIS – TRANS”, în temeiul unui act de primire-predare a bunurilor din 13 martie 2013, care a fost semnat unilateral doar de către primul participant la acest raport juridic.

Astfel, reclamantul concretizează că la emiterea actelor administrative organul vamal a utilizat informații din acte primite prin fax de la Zmuncilă Vasile, care timp de mai mult de 4 ani este urmărit penal, întrucât prin intermediul SRL „Eurotop - PLUS”, în complicitate cu alte persoane, deposeda de bunuri prin acte false.

SRL „SCRIPNIS - TRAN” reiterează că a depus cerere prealabilă în adresa pârâtului, însă litigiul apărut nu a fost soluționat, ceea ce a implicat depunerea cererii de chemare în judecată.

La fel, reclamantul menționează că, din analiza paginii nr. 4 alineat (4) din actul de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013, pârâtul recunoaște că drepturile de import nu pot fi recalulate din cauza faptului că termenul de prescripție pentru determinarea obligațiilor fiscale este de 4 ani, iar la momentul efectuării controlului și întocmirii actului au trecut 5 ani.

Solicită S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, anularea actului de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013 și a deciziei de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoria Briceni din 29 martie 2016, s-a admis acțiunea și a fost anulat actul de audit post – vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013, întocmit de către inspectorii Biroului Vamal Briceni, Chiriac Ala și Gonciariuc Ana, ca fiind ilegal.

În același timp, a fost anulată decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013, emisă de către inspectorul vamal Chiriac Ala și aprobată de către șeful Biroului Vamal Briceni la data de 18 noiembrie 2013, în baza actului de audit post – vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013, privind încasarea plăților vamale de la S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” în sumă totală de 757 839, 99 lei, compusă din TVA în mărime de 713 284, 16 lei și penalitate în mărime de 44 555, 83 lei, ca fiind ilegală. (vol. III, f. d. 20, 24 – 46)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de către Biroul Vamal Briceni, fiind menținută hotărârea Judecătoria Briceni din 29 martie 2016. (vol. III, f. d. 76 – 88)

La 23 august 2016, Curtea de Apel Bălți a expediat copia deciziei integrale din 12 iulie 2016 în adresa participanților la proces. (vol. III, f. d. 89)

La 8 septembrie 2016, Biroul Vamal Briceni a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 12 iulie 2016 și hotărârii primei instanțe din 29 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, ca fiind nefondată și tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 7 decembrie 2016, a fost admis recursul declarat de Biroul Vamal Briceni, fiind casată integral decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016 și hotărârea Judecătoriei Briceni din 29 martie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre. Astfel, a fost respinsă acțiunea, formulată de S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție. (vol. III, f. d. 117 – 126)

La 24 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 7 decembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de recurs, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016 și hotărârii Judecătoriei Briceni din 29 martie 2016.

În motivarea poziției sale, revizuiantul a indicat că instanța de recurs a aplicat retroactiv Legea nr. 324 din 23 decembrie 2013 (în vigoare de la 1 ianuarie 2014), prin care a fost modificat Codul vamal. Așadar, această lege a schimbat termenul general de depunere a cererii prealabile împotriva actelor administrative emise de organele vamale de la 30 de zile la 10 zile. Totuși, în viziunea sa, speței îi era aplicabil art. 14 din Legea contenciosului administrativ. De fapt, susține că a luat cunoștință cu decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013 la 3 decembrie 2013, fiind semnată și aplicată ștampila întreprinderii. În aceste circumstanțe, consideră că instanța de recurs a fost dusă în eroare cu avizul poștal, anexat de Biroul Vamal Briceni la materialele cauzei.

Prin urmare, S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” conchide că actul audit – postvămuire și decizia de regularizare i-au fost comunicate la 3 decembrie 2013, iar cererea prealabilă a fost depusă în termen de 10 zile, ce se confirmă prin avizele de recepție, primite de Biroul Vamal Briceni și Serviciul Vamal la 14 decembrie 2013 și la 16 decembrie 2013.

Din punctul de vedere al revizuientului, instanța de recurs a interpretat dubios prevederile Legii contenciosului administrativ, prin reducerea termenului pentru depunerea cererii prealabile, de la 30 de zile la 10 zile, precum și 15 zile.

La fel, societatea revizuientă pretinde că mijloacele de transport cu pricină au fost procurate și introduse în capitalul său social de către Întreprinderea Individuală „Scripnic Liudmila”, iar în cazul când instanța de recurs recunoaște restituirea mijloacelor de transport cu pricina unor persoane ce au săvârșit infracțiunea privind delapidarea acestora și escrocheria, atunci sunt lezate drepturile de proprietate a ultimei, ceea ce constituie temei pentru revizuire prevăzut la art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă.

În drept, cererea de revizuire este întemeiată pe art. 127¹³ alin. (2), 289 din Codul vamal și art. 449 lit. b), c), e) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Cu toate acestea, având în vedere că dispozițiile Codului de procedură civilă nu investesc Curtea Supremă de Justiție cu competența de a judeca pricini civile, în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată, și ținând cont de practica judiciară, dar și în virtutea modificărilor operate la Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012 (în vigoare din 30 noiembrie 2012), instanța de judecată examinează cererea de revizuire în acord cu art. 444 din Codul de procedură civilă, așa cum a fost examinată cererea de recurs.

În baza normei de drept citate, revizuirea a fost judecată fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, revizuiantul și intimatul (vol. III, f. d. 136) au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlandei*, 19 aprilie 2007, para. 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din CPC, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia supusă revizuirii, în raport de criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 453 al. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În sensul art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuirea se depune în scris, iar revizuiantul S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” este obligat să indice temeiurile consemnate la art. 449, anexându-se probele ce le confirmă.

Din cercetarea cererii de revizuire, instanța de judecată constată că revizuiantul a invocat temeiurile prevăzute la art. 449 lit. b), c) din Codul de procedură civilă, fără a anexa înscrisuri sau alte mijloace de probă.

Totodată, deși, partea introductivă a cererii, formulată de S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, conține și circumstanța de drept din art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că această nu a fost folosită în argumentarea ilegalității deciziei contestate și nu a fost susținută prin prezentarea hotărârii instanței judecătorești care a servit drept temei pentru emiterea deciziei a cărei revizuire se cere (vol. III, f. d. 130 – 131). În acest sens, de asemenea, este important ca actul de

dispoziție în cauză să devină irevocabil și ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii. Așadar, din aceste raționamente, dar și din cauza lipsei oricărei informații despre pretinsul act judecătoresc, precum și legăturii de cauzalitate dintre acesta și decizia Curții Supreme de Justiție din 7 decembrie 2016, punctul de vedere a revizuiului invocat mai sus este declarat ca vădit neîntemeiat și incompatibil cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, urmând a fi respins.

În aceeași ordine de idei, Colegiul notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a stabilit în mod frecvent încălcări ale articolului 6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în cauzele care ridică probleme cu privire la încălcarea principiului securității raporturilor juridice (a se vedea *Popov c. Moldovei* (nr.2), 6 decembrie 2005, para. 52 – 58; „*Oferta Plus*” *S.R.L. c. Moldovei*, 19 decembrie 2006, para. 104-107 și 112-115; *Melnic c. Moldovei*, 14 noiembrie 2006, para. 38 - 44; *Istrate c. Moldovei*, 13 iunie 2006, para. 46 – 61).

Conjunctura prezentată de instanța de revizuire implică inițial obligația acesteia de a verifica termenele de depunere a cererii de revizuire în acord cu art. 450 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

Astfel, potrivit articolului citat, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei (situația din art.449 lit. b).

Iar, în cazul stipulat la art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea se formulează în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective.

Având în vedere dispozițiile de drept enunțate și faptul că argumentele revizuiului se fundamentează pe constatările din decizia Curții Supreme de Justiție din 7 decembrie 2016, instanța de judecată constată că cererea de revizuire a fost declarată la 27 februarie 2017, cu respectarea termenului de 3 luni prevăzut la art. 450 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă. (vol. III, f. d. 130, ștampila cu nr. de intrare 02 – 697 din 27 februarie 2017)

În continuare, instanța de judecată reține că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea *Brumărescu c. Romania*, ECHR 1999 - VII, para. 61, ECHR 1999-VII; *Roșca c. Moldova*, 22 martie 2005, para. 24).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă

determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, pe motivul unor circumstanțe esențiale și convingătoare (a se vedea *Roșca c. Moldova*, citată mai sus, para. 25 sau „Oferta - Plus” S.R.L., citată mai sus, para. 98).

Ansamblul celor prezentate, denotă obligația instanței de revizuire de a examina cererea, formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS”, prin prisma acestor criterii în vederea respectării dreptului tuturor participanților din litigiu la judecare într-un mod echitabil de către o instanță.

Astfel, în opinia revizuientului, decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013 urma a fi comunicată acestuia de către Biroul Vamal Briceni doar contra semnătură în corespundere cu art. 127¹³ alin. (2) din Codul vamal, dar nu prin poștă, așa cum a fost efectuat în speță.

Intimatul, deși a fost informat despre inițierea procedurii de revizuire, nu a depus referință în întâmpinarea cererii S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”. (vol. III, f. d. 136)

La acest capitol, instanța de judecată consideră că nu există nici un indiciu că argumentul revizuientului pentru admiterea cererii sale conține prevederi legale care nu au putut fi cunoscute acestuia mai devreme. De asemenea, nu a fost demonstrat de ultimul că a încercat să prezinte acest punct de vedere instanței de recurs, iar autoritatea judecătorească a omis să răspundă în această parte. În realitate, art. 127¹³ alin. (2) din Codul vamal, cu ultimele modificări, era publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cât și pe paginile web specializate, care sunt publice și puteau fi accesate, cu mult înainte de 7 decembrie 2016. Totuși, instanța de revizuire susține că este oportun de a analiza acest punct de vedere, pentru a înlătura orice dubiu cu privire la o eventuală omisiune a justiției.

Din aceste raționamente și luând în considerație cele menționate supra, instanța reamintește constatarea sa din decizia din 7 decembrie 2016, potrivit căreia, în cazul actelor administrative vamale este inaplicabil art. 14 din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ, deoarece, din rațiunea acestei norme de drept procedural, termenele contestării prealabile sunt prevăzute în art. 202⁴ alin. (2) lit. e) și 289 alin. (1) din Codul vamal (în redacția anterioară modificărilor operate prin Legea nr. 324 din 23 decembrie 2013 (în vigoare la 01 ianuarie 2014)). (vol. III, f. d. 123, fila 8 din decizie)

Mai mult, așa cum a fost stabilit de către instanța de recurs, decizia de regularizare se contestă în conformitate cu art. 289 alin. (1) din Codul vamal, în care este prevăzut expres că deciziile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei sau efectuării acțiunii. Respectiv, legislatorul operează cu sintagma „de la data comunicării”, care în accepțiunea sa este interpretată în dependență de 2 circumstanțe esențiale, și anume

atunci când actul organului vamal a fost întocmit în prezența contribuabilului sau în absența sa.

Prin urmare, în primul caz se aplică art. 127¹³ alin. (2) din Codul vamal, iar în al doilea caz, dispozițiile art. 289. În esență, în situația în care, decizia de regularizare nr. 125 din 18 noiembrie 2013, a fost comunicată prin poștă (vol. I, f. d. 118), rezultă că revizuiantul nu a participat la întocmirea actului vamal, fiind necesară aducerea acestuia la cunoștința ultimului despre acest fapt, ceea ce a fost realizat de organul vamal și constatat de instanța de recurs la fila 9 din decizia din 7 decembrie 2016 (*a se vedea* vol. III, f. d. 124). În plus, Colegiul subliniază că art. 127¹³ alin. (2) din Codul vamal, la care face referire revizuiantul, prevede obligația pozitivă a acestuia de a semna decizia de regularizare chiar și în caz de dezacord, însă nu stabilește procedura de informare a contribuabilului în situația încheierii unui asemenea act de către organul vamal.

Din această perspectivă, instanța consideră că legislatorul a lăsat la discreția autorităților vamale această împrejurare, fiind necesar, în esență, să creeze condiții contribuabililor de a lua cunoștință sau de a contesta aceste acte administrative. La caz, nu au fost constatate limitări în drepturile menționate de către S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”.

La fel, instanța reiterează că aceeași modalitate de comunicare a actelor întocmite a fost efectuată și în privința actului de audit post - vămuire nr. 26/13/3 din 18 noiembrie 2013. (vol. III, f. d. 123 – 124, fila 8 – 9 din decizie din 7 decembrie 2016)

Cu privire la poziția revizuiantului întemeiată pe art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că această constituie o încercare de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei, fără a prezenta circumstanțe esențiale și convingătoare pentru a putea deroga *de la principiul res judicata*. Or, însăși revizuiantul invocă *că în cazul când* instanța de recurs recunoaște restituirea mijloacelor de transport unor persoane ce au săvârșit infracțiunea privind delapidarea acestora și escrocheria, atunci sunt lezate drepturile de proprietate a Întreprinderii Individuale „Scripnic Liudmila”. De fapt, acțiunea, depusă de S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS”, a fost respinsă ca tardivă, ceea ce implică, în sine, că litigiul nu a fost soluționat pe fond, iar poziția revizuiantului se referă anume la această etapă. Mai mult, în această situație, S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” a avut posibilitatea legală de a formula un demers cu privire la introducerea în proces a întreprinderii indicate mai sus pe parcursul examinării cauzei, care a durat circa 3 ani. În pofida acestui fapt, nu a dispus de acest drept, garantat de art. 26 și 27 din Codul de procedură civilă.

Deci, în circumstanțele redate mai sus, instanța nu poate constata că au fost încălcate drepturile Întreprinderii Individuale „Scripnic Liudmila”.

Pe baza celor prezentate, Colegiul consideră că procedura de revizuire în cauză a fost o încercare de a reexamina pricina civilă în lumina chestiunilor pe care S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” a putut să le invoce în instanța de fond, apel și recurs, dar aparent nu le-au invocat pe parcursul procedurilor care s-au încheiat cu hotărârea irevocabilă din 7 decembrie 2016. Așadar, în concluzie, cererea

revizientului constituie, mai mult, „un apel camuflat” al cărui scop a fost să obțină o nouă examinare a cauzei decât o procedură de revizuire, așa cum se prevede în articolele 449 - 453 ale Codului de procedură civilă.

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate de către S.R.L. „SCRIPNIS - TRANS” nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b), c), e) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a), Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge cererea de revizuire declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiției din 7 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „SCRIPNIS - TRANS” împotriva Biroului Vamal cu privire la contestarea actelor administrative, ca fiind inadmisibilă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecători,

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală